

Sygn. akt I CSK 171/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku G. B.
przy uczestnictwie A. K.-B. i M. S.-K.
o wpis do księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawczyni
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 11 września 2013 r., sygn. akt V Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na jej oczywistej zasadności. Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Nie można dostrzec, zwłaszcza oczywistego, naruszenia art. 31 ust. 2 u.k.w.h., a przecież na podstawie tego przepisu Sąd odmówił wpisu do księgi wieczystej prawa wynikającego z oświadczenia spadkobierców. Postępowanie wieczystoksięgowe zakłada konieczność przedstawienia stosownych dokumentów stanowiących podstawę wpisu i ustawa nie przewiduje w tym zakresie dowolności, ani też nie dopuszcza, by podstawą dokonywania wpisu były oświadczenia osób trzecich względem praw podlegających ujawnieniu w księdze wieczystej. Innymi słowy, postępowanie wieczystoksięgowe nie jest odpowiednią drogą do ustalania zdarzeń prawnych, które nie są utrwalone we właściwej formie dokumentu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).